

TOUR DE FRANCE

Bron: a.s.o. © Bindinc 2021

Het peloton maakt zich na een rustdag op voor de laatste loodzware ritten van deze ronde. De eerste van drie resterende Pyreneeënetappes is op zich te doen. Twee bergen van de eerste en een van de tweede categorie liggen tussen Pas de la Case en Saint-Gaudens. De finish is getrokken na een afdaling en twintig relatief vlakke kilometers. Tijdens de etappe passeren de renners ook de Col de Portet d'Aspet, met het monument ter ere van Fabio Casartelli. De jonge Italiaanse coureur maakte in 1995 tijdens de afdaling van deze berg een enorme klap en sloeg met zijn hoofd tegen een betonblok. Hij droeg geen helm en overleefde de val niet. Mede door dit dodelijke ongeval is het dragen van een helm alweer enige tijd verplicht bij professionele wielervedstrijden.

[TOUR DE FRANCE | NPO 1 | NOS | 14.30]

3x

'Ik heb me ontzettend eenzaam gevoeld'

Vijftig jaar na Jan Wolkers en Godfried Bomans bracht ook Hans Dorrestijn (81) een week door op Rottumerplaat. Welke inzichten heeft hij opgedaan tijdens zijn verblijf op het Waddeneiland?

1 Over zijn voorgangers
 "Net als Wolkers voel ik me helemaal thuis in de natuur. Alleen gedroeg hij zich op Rottumerplaat als een held, ik niet. Hij redde een scholekster het leven, door diens gebroken pootje te spalpen, en ook een zeehond. Bomans werd er als stadsmens gillend gek van de krijende meeuwen, voor hem was de natuur het gebied tussen twee steden. Qua schrijfstijl en humor voel ik me echter wel meer verwant met hem. Wolkers was bepaald geen humorist. De flauwste mop uit de gehele Nederlandse literatuur staat op zijn conto; in *Turks fruit* vertelt zijn schoonvader telkens maar weer de mop 'Ken je die van die twee die naar Parijs zouden gaan? Ze gingen niet.'"

2 Over eenzaamheid
 "In tegenstelling tot Wolkers en Bomans was ik er niet moederziel alleen. Bij me was een

zeskoppige crew en ik mocht zes gasten uitnodigen. Al heb ik me de eerste dag wel ontzettend eenzaam gevoeld en gedacht: waar ben ik aan begonnen? Bij aankomst stond er een windkracht 9, dat bleef zo gedurende de eerste week. En 's nachts was het steenkoud, ik deed geen oog dicht. De eerste ochtend werd ik op het strand geïnterviewd en moest aan Bomans denken. Zijn teloorgang is wel eens toegeschreven aan zijn tijd op Rottumerplaat. Ik dacht: dit wordt ook mijn dood. Maar ik herpakte me en wist aan het eind van die dag dat ik het zou redden. Met dank aan de geweldige club daar, ze hebben me er echt doorheen gesleept."

3 Over de natuur
 "Toen de wind eindelijk was gaan liggen heb ik twee baltsende graspiepers gezien. Een prachtig tafereel. Ze bekeken elkaar met glinsterende ogen, draaiden om elkaar heen en gromden van geluk. Het leken twee verrukte, verliefde tieners. Voor het eerst van mijn leven zag ik dat vogels niet alleen maar onverschillig een wip maken, maar dat ook zij echt dol op elkaar kunnen zijn. Mijn conclusie: vogels zijn ook mensen."

[ALLEEN OP EEN EILAND MET HANS DORRESTIJN | NPO 2 | MAX | 22.10]

TEKST: BRAM DE GRAAF, BEELD: STEF DEN DORRINGA VOOR 'BAARDMANNETJES'